

Nesrečno zlato!

Povest. — Spisal **Bogdan Vened.**

Osemnajsto poglavje.

Razvozlaj.

Deset let je minilo od one žalostne noči, v kateri je umrla Brigita. — Marsikaj se je dogodilo, marsikaj izpremenilo v tem času.

Ona noč je bila zares usodna noč — usodna za premnoge, v prvi vrsti seve za Brigito, ki je morala v cvetoči mladosti na pragu sreče svoje zapustiti svet.

„Vzrok njene nenadne smrti je zastrupljenje“, je dejal zdravnik iz trga.

„Zastrupljenje!“ so s čudom vzklikavali Bukovičanje. „Kdo jo je pa zastrupil? Sama se navlaš ni, saj je bila kot Jankotova nevesta vsa srečna; in bila je tudi preveč pridna in pobožna, da bi bila mogla kaj takega navlaš narediti. Drugi je pa tudi nihče ni zastrupil. Kdo neki? Saj ni imela nobenega sovražnika.“

„Nemara je pa kaj strupenega jedla ali pila“, so se oglašali drugi.

Toda Poljakovka je odgovarjala z mirno vestjo, da je Brigita vedno jedla vkup s Poljakovo družino, in če jed ni škodila Poljakovim, tudi Brigiti ni mogla. Piti je pa tudi niso videli drugega kot vodo. Da je nesrečna deklica pila iz steklenice, ki jo je bil Tončkov Anton kupil pri Strahovih za Jurija in njegovega gosta, tega ni vedel

nihče razen Maruške. Toda Maruška je bila previdna in prekanjena . . .

Ugibali so ljudje, ugibali, ali niso mogli ugeniti, kako bi se bila zastrupila Brigita.

Da jo je zastrupila Maruška, ni prišlo nikomur na misel. Kako neki, saj so vsi vedeli, kako jo je imela rada.

Kajpada se je cela vas silno začudila, ko so pogrešili Maruško. Brigito so položili na mrtvaški oder; od vseh strani so jo prihajali ljudje kropit — a Maruške ni bilo na izpregled. Čudno se je to zdelo Poljakovim, čudno tudi drugim vaščanom. Prej je bila skoraj sleherni dan pri Poljakovih — kaj mora neki to biti, da je zdaj ni, da ne pride niti kropit deklice, ki jo je ves čas tako rada imela!

Poljak je stopil popoldne k Oplotarjevim poizvedet, ali ni morda Maruška bolna. A Maruške ni bilo na Rebri. Oplotarjeva Franca ga je začudeno pogledala, ko je vprašal po nji.

„Jaz je danes še nisem nič videla“, je odgovorila. „Mislila sem, da je ves čas pri vas, in prav nič se mi ni zdelo čudno, da je ni doma, ker sem slišala, kaj se je zgodilo tam doli. Za sveti križ božji! Torej je ni pri vas Maruške?“